

[Miljøministeren]

Flere ordførere har rejst en hel del spørgsmål, som naturligt kan tages op under udvalgsarbejdet. Jeg vil godt sige til hr. Arentoft, at vi jo har diskuteret netop dette problem på turen til Anholt, og vi kender de forskellige synspunkter i den forbindelse. Jeg vil mene, det er helt relevant, at vi tager disse ting op og drøfter dem i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om ændring af lov om støtte til de små ø-samfund. (Trafikstøtte m.v.).

Af miljøministeren (Chr. Christensen).
(Fremsat 26/11 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Løvig Simonsen (S):

Der er ingen tvivl om, at ø-støtteloven indtil nu har virket efter sin hensigt, men spørgsmålet er, om vi ikke var nået længere i dag, såfremt vi havde brugt lidt mere tid på at diskutere anvendelsen af § 4-midlerne og knap så meget tid på færgestøtteordningen.

Jeg erkender, at opretholdelsen af færgefarten er en nødvendighed for øboerne, men for dem drejer det sig ikke kun om færgestøtte, men lige så meget om service, arbejdspladser og levevilkår.

Det er synd at sige, at ministeren i det foreliggende lovforslag har lagt de store visioner for dagen. I det store og hele er det en fremskrivning af den nuværende lov, garanteret med den investeringsstøtte, vi ikke fik med ved lovens tilblivelse, samt 300.000 kr. til Ø-sekretariatet.

Socialdemokratiet tvivler ikke på, at regeringens hjerte banker varmt for de danske

småøers beboere, men det gør det altså ikke alene; der skal mere til.

Socialdemokratiet er enig med ministeren i, at driftsstøtten stort set har opfyldt forventningerne, og at den tredeling, der finder sted efter den anvendte beregningsmetode, også i det store og hele fungerer efter hensigten. Det er derfor udmærket, at man nu forenkler administrationen af disse midler, samt at det understreges, at øboernes ønsker om den enkelte rutes serviceniveau indgår i fastsættelsen af tilskudsbeløbet.

Modsætningsvis er jeg overbevist om, at den regulering, ministeren lægger op til, meget let kan medføre, at der lægges yderligere udgifter over på amterne og økommunerne.

Jeg vil i forbindelse med selve driftsstøtteordningen gøre opmærksom på, at især to kommuner, nemlig Ravnsborg og Bjergsted og til dels også Skælskør Kommune, har en udgift pr. indbygger til færgedriften, der ligger langt over de andre kommuners. Dette problem bør løses ved denne revision.

Socialdemokratiet er tilfreds med, at der nu gennemføres investeringsstøtte til bygning af de nødvendige nye færger, og det bliver interessant at se, om den nye toskrogsfærge vil slå an.

I løbet af de næste 10-15 år skal der efter forslaget bemærkninger investeres i alt 70 mill. kr. i nye færger, og disse udgifter skal finansieres med lige store andele efter samme princip som trafikstøtteordningen. Jeg tror, det i almindelighed er et acceptabelt forslag, men jeg føler det nødvendigt at understrege, at det er vigtigt, at ministeren får mulighed for i det konkrete tilfælde at fravige fordelingsprincippet. Her tænker jeg igen først og fremmest på, at der er forskel, endog stor forskel, på de enkelte kommuners økonomiske formåen.

Ministeren opgør de kommende færgelejeinvesteringer til 45 mill. kr. og henviser til EFs støtteordninger. Ikke desto mindre fremgår det af bemærkningerne, at en del fastlandshavne ikke er omfattet af de muligheder, EFs regionalfond giver, og det forekommer mig, at ministeren alt for let kommer om ved denne problemstilling.

Sidst, men som tidligere nævnt ikke mindst, er der § 4-tilskuddet. Må jeg sige ligegyldigt til ministeren, at det beløb, der er afsat, efter vor opfattelse er alt for lille. Ja, faktisk synes jeg ikke, at ministeren kan være be-

[Løvig Simonsen]

kendt at fremsætte et forslag, der i kroner og øre reelt nedsætter den støtte, der er givet de tidligere år. Det er da udmærket, at Ø-sekretariatet nu er omfattet af denne støtteordning, men der skal flere penge til denne tilskudsordning, såfremt vi ønsker at få realiseret nogle af de muligheder, som vi og øboerne har peget på for at vende befolkningsudviklingen på øerne, og samtidig får vi så afprøvet nogle tiltag, som vi også kan få glæde og gavn af i den øvrige del af landet.

Ser vi på de tre store hovederhverv: landbrug, fiskeri og turisme, er jeg enig i de synspunkter, som fremsættes af formanden, Bjørn Kavbo, på de Danske Småøers vegne. Der peges på fårehold, fåreslagteri og specialprodukter. Der peges ganske naturligt på økologisk landbrug og gartnerierhvervet. Det må være som skabt til småøernes produktionsmuligheder. Jeg er også enig med Bjørn Kavbo, når han peger på mulighederne i landbaserede havdambrug, hvor vandet renses, inden det udledes.

Der er også spændende forsøg på vej, når vi taler om især den lette turisme på øerne, altså oplevelser for den, der ønsker at færdes til fods eller på cykel, og selvfølgelig også alle de sejlene gæster.

Naturligvis skal der også være midler til en række kulturelle tiltag, f.eks. de nødvendige forsamlingshusfaciliteter. Men der er også mange andre muligheder og tiltag; vedvarende energianlæg, og hvad med det spændende bredbåndsforsøg på Fejø? Hvorledes stiller det sig med almenyttigt boligbyggeri og andelsboliger på øerne? Hvilke behov er der? Hvorledes står det til med sundhedstjeneste og ældreomsorg på øerne? Alle disse forslag og tiltag er fremlagt fra øboernes side, og nogle af disse forslag skal diskuteres, prioriteres og gennemføres, og så er 1,5 mill. kr. langt fra tilstrækkeligt.

Må jeg gøre opmærksom på, at vi ønsker at følge udviklingen, og derfor ønsker vi selvfølgelig at få loven til revision efter nogle år.

Efter min formening er vi nu i den fase, hvor der skal gives et tilskud, der kan mærkes, såfremt vi vil have de små øer til at leve og ikke kun overleve.

Socialdemokratiet håber, at der er flertal for de synspunkter, jeg her har fremsat, for så får vi en ø-støttelov med fremtid i.

Lis Aaltonen (KF):

Fra konservativ side kan vi helt støtte lovforslaget, og vi vil positivt medvirke til et godt udvalgsarbejde.

Sønderby (V):

Da vort partis ordfører, fru Hanne Seve-rinsen, ikke er til stede, skal jeg på Venstres vegne sige, at vi kan støtte lovforslaget. Da loven blev vedtaget i 1983, blev der indsat en paragraf, hvorefter den skulle revideres nu, og det er det, vi er i færd med.

Det er vort indtryk i Venstre, at ø-støtteloven har fungeret efter hensigten, nemlig at støtte ø-samfundene, så det bliver mere levende miljøer, hvor folk både bor og arbejder. Men det kræver, at man kan komme i kontakt med omverdenen, og derfor har hovedhjørnestenen i ø-støtteloven været trafikstøtte. Det må være muligt både for personer og for varer at komme til og fra øerne.

Erfaringen med loven viser, at det er hensigtsmæssigt at bibeholde den principielle tredeling af trafikstøtten: betalt af kommune, amt og stat. Man vil med visse administrative forenklinger fortsætte med det, men der er behov for en mindre opregulering af det årlige beløb.

Derudover foreslås som noget nyt, at man nu skal give støtte til investering i nye færger, hvilket vil være en væsentlig forudsætning for, at trafikken også i fremtiden vil fungere hensigtsmæssigt.

En vigtig faktor til sikring af de små ø-samfund er Sømmenslutningen af Danske Småøers Sekretariat. Der foreslås en permanent støtte til dette sekretariat, og det kan vi også støtte.

Vi kan generelt støtte lovforslaget, og vi håber, at det kan få en hurtig og velvillig behandling. Jeg tror ikke, at Folketinget på det her område i hvert fald kan blive uenig om, at vi bør støtte disse samfund.

Leif Hermann (SF):

Denne gang er det mig selv, der er ordfører.

Man kunne godt, når man står med ministerens lovforslag i hånden, føle sig foranlediget til at holde tale om udkantområderne i Danmark, som altid bliver ofre for den udvikling, som sker omkring de store byer. Der er vel ikke så forfærdelig stor principiel for-

[Leif Hermann]

skel på, om det er en landsby, der mister sit indbyggergrundlag og dermed også grundlaget for skoler og for lokal handel, eller om det drejer sig om et ø-samfund, hvor præcis de samme vanskeligheder gør sig gældende.

Centraliseringstendenserne i det, som man med et universitetsmarxistisk udtryk kalder det postmoderne kapitalistiske samfund, gør sig selvfølgelig også gældende for øerne. Så meget desto større er tilfredsstillelsen ved at konstatere, at for øernes vedkommende har man taget ganske alvorligt og grundigt fat gennem en analyse af øernes forhold og gennem overordentlig udmærkede støtteordninger.

Dette forslag er jo så en ændring og en væsentlig ændring med hensyn til trafikstøtten, og det fremsættes netop på et tidspunkt, hvor øerne står over for at skulle foretage temmelig store investeringer i færgelejer, nye færger osv. Vi har ikke noget imod principperne i forslaget, og vi kan også støtte en hurtig behandling af det, men vi vil selvfølgelig stille et par spørgsmål.

Det første spørgsmål, jeg vil stille ministeren, er, om det tredjedelsprincip, der er grundlæggende for udgiftsfordelingen efter lovforslaget og i øvrigt også efter den gældende lov, egentlig virker ganske retfærdigt. Ravensborg Kommune har lavet sådan en lille, fin historie, dateret den 6. november i år, hvoraf det fremgår, at Ravensborg Kommunes indbyggere betaler 145 gange så meget pr. skatteborger, som indbyggerne i Ålborg Kommune gør. Tallene er 294 kr. pr. indbygger i Ravensborg Kommune, og i Ålborg Kommune er det 2 kr., og så var det endda ikke helt præcist udregnet.

Er det rimeligt, at princippet kan komme til at virke på den måde? Bør man ikke på et eller andet tidspunkt overveje, hvorvidt der skal ske en bedre udligning mellem kommunerne, således at mindre kommuner – og det må man nok sige at Ravensborg er i forhold til en kommune som Ålborg – ikke skal skæppe så meget i kassen?

Endelig skal jeg tilslutte mig hr. Løvig Simonsens bemærkninger om de penge, der er afsat til sekretariatsdriften for Sammenslutningen af Danske Småøer. Jeg mener også, at man udmærket kunne være noget mere spendabel på det område, end man indtil nu har været.

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre er positivt stemt over for forslaget. Desværre kan vort medlem af ø-kontaktudvalget, fru Aase Olesen, ikke være til stede. Jeg ved, hun havde nogle bemærkninger og et par spørgsmål, som så vil fremkomme i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Addi Andersen (CD):

Miljøministeren foreslår en revision af den gældende lov om støtte til de små ø-samfund, herunder trafikstøtte. Intentionerne med lovforslaget er at begrænse affolkningen af de ø-samfund, som vi alle kan lide at besøge om sommeren. At den lokale befolkning er glad for at bo hele året på disse skønne steder, er helt naturligt, og det kan ikke være meningen, at øerne skal affolkes på grund af f.eks. dårlige forbindelser til fastlandet.

Selvfølgelig er bedre trafikforhold ikke nok. Der må være mulighed for at overleve og virke på øerne gennem forskellige aktiviteter. Disse aktiviteter bør også støttes og udvides.

Centrum-Demokraterne kan tilslutte sig dette forslag fra ministeren og vil medvirke til en hurtig og velvillig behandling i udvalget.

Steffensen (KRF):

Det var en skelsættende begivenhed, da vi i 1983 vedtog ø-støtteleven. Dette lovforslag er en videreførelse af de gode intentioner og muligheder, der er i ø-støtteleven, som nu forbedres på en række felter i forbindelse med de erfaringer, der nu er gjort, og det kan vi naturligvis støtte. Det er yderst vigtigt, at vi arbejder videre for, at de små øer også kan fungere som levende dele af vort samfunds struktur.

Damgaard Nielsen (FP):

Fremskridtspartiet vil følge udviklingen i de små ø-samfund med stor opmærksomhed.

Der var et par bemærkninger fra hr. Løvig Simonsen om almennyttigt boligbyggeri, og jeg vil da advare imod, at vi flytter vore fastlandsproblemer over på de små øer. Det mener jeg ikke er rimeligt.

Der blev også nævnt vindmølleprojekter; dér har vi en lovgivning, der gælder for fastlandet, og der må vel gælde nøjagtig den

[Damgaard Nielsen]

samme for øerne, at det er på grundlag af privat initiativ, de får vindmøller op at stå.

Når det gælder trafikken, vil jeg da mene, at de amtstrafikskaber, der findes rundt om i Danmark, også må være forpligtede til at sørge for trafikken til småøerne, og at der måske kan være offentlig støtte til havne osv. Men vi vil følge udviklingen i denne sag med opmærksomhed, og igen må jeg beklage, at Fremskridtspartiet ikke har nogen plads i miljøudvalget.

Kinch-Jensen (VS):

VS er tilfreds med de to ændringer af ø-støtteloven, der omhandles af det foreliggende forslag, selv om vi ikke synes, det er vidtgående nok.

Vi synes, det er en god ting, at færgelinierne inddrages og der ikke som før kun ydes tilskud til driften af færgeforbindelser til fastlandet, men at man også fra statens side går ind i investeringer i færgerne.

Vi synes også, at det er godt, at man sikrer en støtte til det vigtige arbejde, som Sammenslutningen af Danske Småøer gør for at gøre opmærksom på de specielle interesser, beboerne på de små øer har.

Det er vigtigt for ø-samfund at kunne opretholde den forbindelse med fastlandet, som en fast færgeforbindelse betyder, og det er også nok primært det, der har medført, at vi har kunnet se et mindre vigende folketal på de små øer de sidste år.

Vi har nogle af de samme indvendinger, som er blevet rejst af flere andre ordførere. Der er ikke taget højde for de særlige problemer for nogle kommuner, som har et lille befolkningsunderlag og et lille skatteudskrivningsgrundlag, selv om der faktisk er flere øer under kommunen. Det gælder selvfølgelig specielt en kommune som Ravnshøj Kommune med Fejø og Femø, hvor man betaler 254 kr. pr. indbygger til de her ting, mens man i Ålborg Kommune som før nævnt kun betaler 2 kr. pr. indbygger.

På de seminarer, der har været afholdt af Planstyrelsen i maj-juni 1986, blev der rettet søgelys mod nogle af disse problemer, og man har også forsøgt at skitsere nogle forslag til løsning. Man kunne forestille sig en udligningsordning mellem kommunerne, en særlig støtte til de ø-tunge kommuner, fondsdannelser, eller at stat og amter eller staten alene

bærer trafikstøtten, fordi amterne jo i forvejen har den kollektive trafik. Der er i hvert fald nogle forslag her, som man bør arbejde videre med.

Endelig finder vi, at § 4-støtten er væsentlig. Det har også været tydeligt på de før omtalte seminarer, at det især er den, som mange ø-boere har været glade for. Det er f.eks. ved oprettelsen af mejeriet på Endelave med et relativt lille beløb – 100.000 kr. i tilskud og 200.000 kr. i lån – blevet muligt at fastholde kvægbrug på øen. Man kunne også nævne eksemplet fra Strynø med blåmuslingeproduktionen, en i og for sig ikke særlig dyr ordning, der alligevel har betydet, at man har kunnet fastholde nogle ting på øerne.

På de seminarer, der har været afholdt, var § 4-støtten noget, ø-boerne gjorde en del ud af. De foreslog samstemmende, at § 4-støtten blev udvidet både økonomisk og i forhold til anvendelsesområde. Det synes vi ikke at der er taget højde for i lovforslaget her. Nogle af de eksempler, der blev nævnt på seminarerne, var støtte til drikkevandsforsyning, støtte til opretholdelse af skolerne på de små øer, forsøg med øget selvstyre og en del andre ting, som jeg ikke når at komme ind på her.

Det er måske især værd at gøre opmærksom på udvidelsen af anvendelsesområdet for § 4 i forhold til at kunne fastholde børnene i skolerne. Det har der været arbejdet med før, men ikke tilstrækkeligt efter vores mening, og det er i hvert fald vigtigt, hvis man skal ændre den tendens, der trods alt stadig væk er til at flytte fra øerne. Vi kan jo se på alderssammensætningen, at det specielt er børn og tillige voksne i de fødedygtige aldersgrupper, der mangler på de små øer, og det vil jo fremover betyde, at det bliver svært at fastholde befolkningstallet på de små øer.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som ved det foregående forslag vil jeg også her udtrykke min meget store glæde over den positive modtagelse af forslaget. Det er af den allerstørste betydning for de 27 små øer, som er omfattet af ø-støttelovens ordning, at der er tilfredsstillende færgeforbindelser til fastlandet.

[Miljøministeren]

Det er fuldstændig rigtigt, som hr. Løvig Simonsen gjorde opmærksom på, at lovforslaget ikke bare omhandler færgestøtten, men også § 4. Men det er også rigtigt at slå fast, at det er færgestøtten, som spiller den helt afgørende rolle for disse små øer. Derfor er denne trafikstøtte også ø-støttelovens centrale ordning. Nu ydes den til 24 færgeruter, der forbinder øerne med fastlandet. Men denne færgedrift giver underskud. Det samlede driftsunderskud på landsplan ligger omkring 36 mill. kr. årligt.

Jeg lægger megen vægt på, at administrationen af støtteordningerne smidiggøres. Det betyder bl.a., at eventuelle besparelser ikke vil bevirke, at statens tilskud skal tilbagebetales, og at det vil blive muligt at afsætte beløb til henlæggelser og afskrivninger inden for det fastlagte tilskudsbeløb, hvilket ikke er muligt under den nuværende ordning.

Med hensyn til finansiering af investeringer i nye færger indeholder lovforslaget en bestemmelse om, at staten deltager med 3 mill. kr. årligt hertil. Det er en forudsætning for statens ydelse, at stat, amt og kommune bidrager med samme andel af finansieringen, og det bevirker, at der i alt fra det offentlige side kan være 9 mill. kr. til rådighed til investeringer i nye færger hvert finansår.

Forslaget om, at staten deltager i finansieringen af nye færger, er jo en nyskabelse. Det er min opfattelse, at det foreslåede beløb på 3 mill. kr. over en længere årrække på væsentlig måde vil bidrage til, at øerne får fornyet færgemateriellet til gavn for øboerne.

Jeg er også glad for, at ordførerne har taget positivt imod forslaget om, at den såkaldte § 4-støtte bliver forøget. Støtten til projekter, forsøg m.v. udvides til også at omfatte permanent støtte til ø-sammenslutningens sekretariat. Så må vi jo i udvalget se, om der findes andre opgaver, som vi skal have med ind i ordningen.

Hr. Løvig Simonsen gjorde, som jeg sagde før, gældende, at § 4-støtten er vigtig. Jeg er enig. Spørgsmålet er, om beløbet, der er sat af, er tilstrækkeligt. Siden 1984 har vi haft 1,2 mill. kr. på finansloven til disse projekter, som er forsøg, der kan forbedre livsvilkårene på de små øer, sådan som dette beløb hidtil er blevet anvendt. Der har ikke, så vidt jeg er orienteret, været tale om, at der forelå brugbare ansøgninger, der ikke har fået støtte. Det siger noget om beløbets størrelse i for-

hold til behovet, men jeg er villig til i udvalget at drøfte, om der skulle være opgaver, som burde med ind under ordningen.

Hr. Kinch-Jensen var også inde på dette problem. Da de ansøgninger, der er fremkommet, er imødekommet, føler jeg trang til at sige til øboerne, at det håndslag, Folketinget her giver, selvfølgelig også forudsætter, at idérigdommen er stor på de små øer, sådan at vi får mulighed for fortsat at udnytte de midler, der er afsat, på rette vis.

Flere ordførere har berørt et principielt problem omkring de små kommuner i forhold til de større kommuner. Ved små kommuner forstås selvfølgelig kommuner, som ikke bare i befolkningstal er små, men som også har store økonomiske problemer i den forbindelse her.

Efter lovforslaget forhøjes det samlede statslige støttebeløb til driftsunderskud ved færgedriften til de små øer. Endvidere indføres som noget nyt et tilskud til enkelte færge-selskaber, og at besparelser på færgedriften ikke kræves tilbagebetalt. Her er altså ganske klare økonomiske incitamenter.

Herudover er det ikke hensigten med ø-støtteloven at støtte særlig vanskeligt stillede kommuner. For ikke mange dage siden havde jeg en samtale med disse tre kommuner, og for mig er der ikke tvivl om, at de udmærket godt forstår, at når det drejer sig om støtte til kommuner, som er økonomisk dårligt stillede, er adressen en anden end Miljøministeriet. Indenrigsministeriet yder årligt et tilskud til særlig vanskeligt stillede kommuner, herunder særlig vanskeligt stillede økommuner, og det vil altså sige, at her får også disse tre kommuner et specielt tilskud, fordi de er vanskeligt stillede.

Hr. Leif Hermann var inde på spørgsmålet om man ikke burde differentiere udgifterne for de enkelte kommuner, formodentlig også her i betragtning af, at de tre kommuner, der er nævnt, Ravnsborg, Skælskør og Bjergsted Kommuner, har specielle vanskeligheder. Man kunne selvfølgelig godt tage op til overvejelser, om staten burde støtte dem med et større beløb.

Anlæg af nye færgeløjer er ikke omfattet af lovforslaget, men reparationer og vedligeholdelse af de eksisterende færgeløjer er der ikke rørt ved, det fortsætter som hidtil. Men her kommer vi altså til det nye, hvor der er 9 mill. kr. til rådighed hvert år.

[Miljøministeren]

Alle ø-havne er i dag omfattet af muligheden for at opnå støtte gennem EFs Regionalfond til infrastrukturinvesteringer. Det samme er en del af fastlandshavnene. Regionalfondsmidlerne er begrænsede, men jeg kan da nævne, at der i 1986 er bevilget i alt 1.590.000 kr. til infrastrukturinvesteringer på tre småøer. Muligheden for tilskud er der altså.

Herudover vil jeg nævne, at det ikke i alle tilfælde vil være nødvendigt med større investering i nye færgelejer. Den nyudviklede toskrogfærgemodel eller katamaranfærgemodellen, som man også kalder den, kræver ikke egentlige færgelejer. Den medbringer nemlig selv broklapper, som ved anløb placeres på havnekajen. Her er sket en meget interessant udvikling, som uden tvivl også ville kunne komme øerne til gode.

Endnu en gang tak for den positive modtagelse af dette lovforslag. Jeg skal gøre, hvad jeg kan for, at udvalgsbehandlingen kan gå så hurtigt som muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 39:

Forslag til folketingsbeslutning om en ny skovlov.

Af Margrete Auken (SF) m.fl.
(Fremsat 11/11 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Socialistisk Folkeparti har på ny fremsat forslag til folketingsbeslutning om en ny skovlov. Forslaget er kun ændret på enkelte punkter i forhold til forslag B 115 i forrige folketingssamling. B 115 kom ikke til anden behandling og bortfaldt således.

Det nye forslag er altså på næsten alle punkter lig det tidligere fremsatte, og jeg kunne jo i princippet gentage de indlæg, som jeg havde den 8. april 1986. Det skal jeg ikke trætte Tinget med, men alene på ny fremhæve, at der for mig ikke er tvivl om, at der i de danske skove skal være rum for varetagelse af både produktion og naturhensyn. Denne sammenhæng er da også blevet understreget ved oprettelsen af den nye naturstyrelse i ministeriet. Heldigvis er skovbrug jo netop et miljøvenligt erhverv, hvor der kun sjældent er konflikt mellem erhvervshensynene og hensynet til miljø og natur.

Som sagt er der meget lidt nyt i B 39. Bortset fra de sproglige ændringer kan jeg kun få øje på to nye synspunkter, for det første at ændring af højstammet skov til juletræer kun kan finde sted i et nærmere begrænset omfang, og for det andet en ændring af Skovnævnets sammensætning.

Jeg gør udtrykkelig opmærksom på, at jeg ikke har overset den nye indledning. Den er jo ret interessant. Her nævnes økonomiske, beskæftigelsesmæssige og produktionsmæssige hensyn, men jeg mener ikke, at det ændrer indholdet i forhold til B 115. Det er jo klart, at hensynet til naturen spiller en stor rolle i dette forslag. Det er da meget tilfredsstillende, at SF nu i det mindste nævner de elementer, jeg nævnte før, de produktionsmæssige og økonomiske hensyn. Produktionen af ved i vore skove spiller en stor økonomisk rolle for Danmark. Importen er i indværende år omkring 10 mia. kr., og det betyder derfor meget for betalingsbalancen, ligesom det betyder meget for beskæftigelsen i skoverhvervet, at vi kan opretholde og helst også øge den indenlandske produktion af træ. Jeg erindrer, at disse synspunkter også spillede en stor rolle i den socialdemokratiske ordførers indlæg under debatten om B 115.

Flere af enkelthederne i beslutningsforslaget er jeg ikke uenig i, men de bør ses i sammenhæng navnlig med erhvervsinteresserne og den brede vifte af - ofte modstridende - friluftssinteresser, der knytter sig til vore sko-